

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

La pintura més antiga
de Sant Francesc d'Assís.
Sacro Speco,
Subiaco (Itàlia)

Francesc d'Assís, home de diàleg

Francesc d'Assís era decididament un home sense fronteres, de diàleg i de trobada amb els diferents, que ha marcat la història de la humanitat. Durant els deu anys més intensos de predicació i d'expansió de la fraternitat creada per ell —entre 1210 i 1220—, amb aquest esperit de trobada i de diàleg, va emprendre tres vegades el viatge cap a terra de sarraïns, però només ho aconseguí al tercer intent.

En el segon intent, entre els anys 1213 i 1214, la tradició diu que passà per Catalunya. El sant va emprendre el camí a peu cap al Marroc, on volia predicar el Crist i tenia l'esperança de morir, en tot cas, com a màrtir del Senyor. Una munió de llegendes i capelles fan referència al seu pas per la nostra terra. Es diu que passà per diversos indrets i per la mateixa ciutat de Barcelona. Segons aquesta tradició, en caure malalt s'hostatjà a l'Hospital de Sant Nicolau de Barcelona.

Finalment, el 1219, Francesc aconseguí el seu objectiu: arribar fins a Síria i d'allà a Egipte, on trobà els campaments dels croats, que assetjaven Damietta. Francesc s'hi presentà, però amb l'única pretensió de poder parlar de tu a tu amb el soldà Màlik al-Kàmil. El soldà era un home culte que l'escoltà amb atenció i simpatia i fins i tot li concedí la possibilitat de quedar-se algun temps entre ells. El soldà quedà impressionat per Francesc, però també Francesc —ens diuen els historiadors— quedà impressionat pel món musulmà i en els seus escrits es noten influències islàmiques.

Certament, aquest fet altament simbòlic no tingué repercussions polítiques i militars immediates, però és un signe clarament evangèlic enmig de les croades i també en el nostre temps, tan diferent del de Francesc, però en el qual hi ha enfrontaments entre l'islamisme radical i els països de cultura cristiana. L'exemple de Francesc pot ser inspirador d'un veritable diàleg i d'una convivència interreligiosa inspirada en l'Evangelí i en el respecte dels drets humans.

El franciscanisme és molt viu a Catalunya i és especialment present, per exemple, en l'obra de Gaudí i en els escrits de Joaquim Ruyra. Amb motiu dels 800 anys del pas del *Poverello* per Catalunya, la família franciscana ha organitzat aquest any diversos actes, sobretot el passat 4 d'octubre, festa del sant.

Es creu que, en aquell pelegrinatge, sant Francesc va arribar fins i tot a Santiago de Compostel·la per venerar l'apòstol. Per això enguany, amb motiu d'aquest vuitè centenari, s'ha constatat un augment dels pelegrinatges a la tomba de l'apòstol. Benet XVI, el 6 de novembre de 2010, en la seva homilia a la plaça compostel·lana de l'Obradoiro, va dir: «Qui pelegrina a Santiago, en el fons ho fa per trobar-se sobretot amb Déu, que, reflectit en la majestat de Crist, l'acull i beneeix en arribar al Pòrtic de la Glòria». El sant d'Assís va cercar donar una resposta als problemes del seu temps des de la fe i l'experiència de Déu. I això és el que fa d'ell un exemple també per al nostre temps.

ENTREVISTA

Diàleg ecumènic i interreligiós

ANTONI MATABOSCH

La Fundació Joan Maragall, que acaba de complir 25 anys, s'està consolidant com un espai de creació de pensament, fonamentat en una reflexió cristiana arrelada al país, en una reflexió lliure, raonada, creïble, fidel i significativa en el marc de la nostra cultura. La lliçó inaugural del curs 2014-2015 la va impartir el passat 22 d'octubre el seu president honorari, el Dr. Antoni Matabosch, que va titular *Del diàleg ecumènic al diàleg interreligiós*.

Quin és l'origen de la relació entre religions?

Fa cent anys, es va iniciar un nou model d'acostament, de relacions i de diàleg entre les religions. L'ecumenisme va ser la punta de llança —entre confessions cristianes— i després de la 2a Guerra Mundial es va ampliar entre les religions del món. De fet, però, en l'ecumenisme hi ha un veritable diàleg. Entre les religions, la iniciativa sempre l'ha portada el cristianisme, però un diàleg a fons està iniciat amb prou feines.

I les característiques de les relacions confessions-religions?

En són deu, que es poden donar per separat, però que han de confluir totes elles per tenir un diàleg en el sentit fort de la paraula: relacions personals; netejar els prejudicis històrics; conèixer el pensament i la vida; detectar bases comunes; saber gestionar la diversitat religiosa, fugint dels models assimilacionista i multicultural, i apostant per un model intercultural; reconèixer i respectar a l'altre.

I les relacions bàsiques que es poden crear?

Sobre aquestes bases es poden muntar tres tipus de relacions bàsiques: la col·laboració pràctica, el compartir l'experiència espiritual i, finalment, el diàleg.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Agafats de la mà

Dos nens de nou anys —en Frederic, el més alt de la classe, i en Miquel, el més baix— són amics des de ben menuts. Van a la mateixa escola. Es van conèixer en començar el primer curs de preescolar. Ara fan quart de primària. En Miquel està afectat per una discapacitat intel·lectual greu amb retard psicomotriu i el seu currículum formatiu preveu el suport —que rep a la mateixa escola— de professionals d'una entitat especialitzada. Els dos infants han forjat una estreta i forta amistat. En Frederic és conscient de les limitacions d'en Miquel i té molt clar quina ha de ser la resposta a les necessitats de l'amic, sempre amb molta naturalitat.

En Miquel va tenir l'oportunitat de participar en una cursa inclusiva. És un esdeveniment que l'il·lusiona. Veu que s'hi impliquen familiars i amics —també en Frederic—, que corren al costat seu. Ho viu amb joia i ho fa palès amb el llenguatge gestual amb què estableix comunicació amb les altres persones. Arribat el gran dia, situats tots dos amics en el punt ini-

cial de la cursa, esperen el moment d'arrencar a córrer. Agafats de la mà, inicien el recorregut. Les possibilitats d'en Miquel marquen el ritme i en Frederic el segueix, animant el seu amic. Assolit el punt d'arribada, el deixa anar de la mà i en Miquel, joiós i exultant, entra el primer del grup.

Una família que, fent front a les dificultats, sap acompanyar en Miquel; uns mestres sensibilitzats i preparats per donar-hi resposta; una escola i un centre especialitzats que col·laboren...; un seguit d'actes d'interdependència perquè ningú en resti al marge.

Jesús ens diu: «En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40). Enmig, en Frederic, sense massa plantejaments teòrics ni formulacions escrites. Estima el seu amic, veu les seves dificultats i la manera com el pot ajudar, i ho fa des de l'estimació i la fidelitat implícites i des d'una grandesa de cor. En Miquel ho copsa, se sent estimat. «L'amic estima en tot moment» (Pr 17,17).

SER PADRES

«¿En qué podemos ayudar?»

DR. PAULINO CASTELLS
Pediatre, neuròleg i psiquiatre

Crecer con padres separados
Plataforma Editorial

Las personas que critican a las familias separadas ignoran el dolor que siente una familia que se rompe. No deberían hablar mal de los padres que se separan. Por el contrario, harían bien en preguntar: ¿En qué podemos ayudar?

La amarga soledad se muestra en toda su crudeza cuando el niño regresa a casa después de la escuela y no hay ni hermanos ni ningún adulto que le espere. Se trata del desgraciadamente popular *key's children*, niño de la llave. El menor solitario cuya falta de supervisión por parte de un adulto nos lleva de cabeza a los profesionales de la infancia, por el consumo desafortunado que hace de pantallas (televisión, vídeos, continuas conexiones a chats...) al llegar a su casa y no tener a nadie que le reciba.

Para ayudar, existe el valioso apoyo de la escuela: «Diles a tus padres que vengan a verme», es la mejor receta que puede darle el maestro al alumno taciturno, acompañándola de una cariñosa palmada en la espalda. La escuela es una importante estructura de soporte del alumnado con separación de los padres. Los países de habla inglesa la denominan el principal *support system*.

Cuando el docente da la oportunidad al alumno de que le cuente la situación familiar le está haciendo un gran favor. Conviene que este niño no se sienta como un *bicho raro* en la escuela.

Hay que desculpabilizar a los menores de las situaciones que crean los adultos.

Lectures missa diària i santoral

24. ■ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23 / Lc 21,1-4]. St. Andreu Dung-Lac, prevere, i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. xviii-xix); St. Crisògon, mr. (s. iii); Sta. Fermina, vg. i mr.; Stes. Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.

25. ■ **Dimarts** [Ap 14,14-20 / SI 95 / Lc 21,5-11]. Sta. Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. ix), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. cal·maldulena; St. Erasme, Erm o Elm, mr.; St. Gonçal, bisbe.

26. ■ **Dimecres** [Ap 15,1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19]. St. Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; St. Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; St. Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; St. Sirici, papa (384-399); St. Conrad, bisbe.

27. ■ **Dijous** [Ap 18,1-2.21-23;19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21,20-28]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830). St. Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ **Divendres** [Ap 20,1-4.11-21,2 / SI 83 / Lc 21,29-33]. St. Ruf, mr.; St. Mansuet, bisbe i mr.; St. Jaume de Marchia, prev. franciscà; Sta. Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ **Dissabte** [Ap 22,1-7 / SI 94 / Lc 21,34-36]. St. Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; St. Demetri, mr.; Sta. Il·luminada, vg.

Comença el temps d'Advent. Nou any litúrgic: cicle B

30. ■ **† Diumenge vinent**, I d'Advent (lit. hores 1a setm.) [Is 63,16b-17.19b;64,2b-7 / SI 79 / 1Co 1,3-9 / Mc 13,33-37]. St. Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; Sta. Justina, vg. i mr.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

✠ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia».

I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

✠ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos. R.

Em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

✠ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra.

Després el Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar, quan tenia set, em donàreu beure, quan era foraster, em vau acollir, quan em veïreu despulat, em vau vestir, quan estava malalt, em vau visitar, quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.

Els justos li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despulat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?

El rei respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, malleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar, quan tenia set, no em donàreu beure, quan era foraster, no em vau acollir, quan em veïreu despulat, no em vau vestir, quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar.

Els li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despulat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?

El rei contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi.

I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna».

✠ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Así dice el Señor Dios: «Yo mismo en persona buscaré a mis ovejas, siguiendo su rastro. Como sigue el pastor el rastro de su rebaño, cuando las ovejas se le dispersan, así seguiré yo el rastro de mis ovejas y las libraré, sacándolas de todos los lugares por donde se desperdigaron un día de oscuridad y nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas, yo mismo las haré sestear —oráculo del Señor Dios. Buscaré las ovejas perdidas, recogeré a las descarriadas; vendaré a las heridas; curaré a las enfermas: a las gordas y fuertes las guardaré y las apacentaré como es debido. Y a vosotras, mis ovejas, así dice el Señor: Voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carneiro y macho cabrío.»

✠ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar. R.

Me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas; / me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

✠ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo resucitó de entre los muertos: el primero de todos. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre ha venido la resurrección. Si por Adán murieron todos, por Cristo todos volverán a la vida. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después, cuando él vuelva, todos los que son de Cristo; después los últimos, cuando Cristo devuelva a Dios Padre su reino, una vez aniquilado todo principado, poder y fuerza. Cristo tiene que reinar hasta que Dios haga de sus enemigos estrado de sus pies. El último enemigo aniquilado será la muerte. Y, cuando todo esté sometido, entonces también el Hijo se someterá a Dios, al que se lo había sometido todo. Y así Dios lo será todo para todos.

✠ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria, y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda.

Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi Padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme.»

Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber? ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos? ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?»

Y el rey les dirá: «Os aseguro que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis humildes hermanos, conmigo lo hicisteis.»

Y entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis.»

Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?»

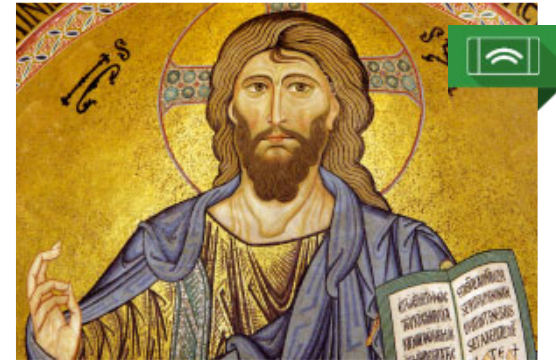
Y él replicará: «Os aseguro que cada vez que no lo hicisteis con uno de estos, los humildes, tampoco lo hicisteis conmigo.»

Y estos irán al castigo eterno, y los justos a la vida eterna.»

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

Jesús, benèvol i humil de cor

L'escena del text d'avui no és una paràbola més. És una visió solemne del judici final. I, com ja podem sospitar, és pròpia i exclusiva de Mateu. La presentació del judici de Jesús com a Fill de l'home pot desfer els temors i donar peu a l'esperança. Vegem-ho en dos moments.

Recordem algunes dades rellevants. El judici corona i presideix els grans discursos de Jesús en Mateu (Mt 7,21-27, sermó de la muntanya; 13,37-43.47-50, paràboles del jull i la xarxa; 18,23-35, paràbola del rei que passa comptes als seus súbdits, el text d'avui). Mateu ha aclarit que «el Fill de l'home ha de venir amb els seus àngels en la glòria del seu Pare i llavors pagarà a cadascú segons les seves obres» (16,27). El judici està present en les paràboles del final de Mateu (el servent bo i dolent, 24,45-51; les deu noies que esperen el nuvi, 25,1-13; els talents, 25,14-40). El text d'avui és literàriament un punt solemne i culminant de l'ensenyament de Jesús segons Mateu. Ara bé, el jutge és Jesús. El que podia quedar obert sobre la imatge de Déu que ofereixen les paràboles (p.ex. la de les deu noies i la dels talents), és recollit i clarificat en aquesta darrera escena. El jutge és Jesús, amb una característica que és exactament la contrària de les paràboles. En les paràboles l'amo, el propietari, el rei, es converteixen en el Senyor. En el text d'avui, el Senyor Jesús es converteix en el rei (25,34). La solemnitat embolcalla l'escena: els àngels, la glòria del Pare, el tron on s'asseu: Jesús és el Fill de l'home, el jutge del final de la història.

Per tant aquest jutge continua essent «Déu amb nosaltres», «és benèvol i humil de cor», «té un jou que és suau i la seva càrrega lleugera» i continua essent amb nosaltres (18,20, cf. 28,20). No abdica de totes aquestes descripcions. Malgrat la seriositat de l'escena i el fet que no podem situar el judici en el futur (quan?), tanmateix el missatge de Mateu és fort. Però ensems ple de proximitat i de benvolença. En aquest emplaçament de tots els humans davant del jutge, el que no podem fer és banalitzar el missatge de Mateu: el que realment compta són les bones obres. I compta sobretot i directament per a la comunitat. Però compta també per a la humanitat, els convocats són totes les nacions. Ara bé, a la llum d'aquesta interpretació, el missatge és molt potent. Si els humans es dediquen a practicar les obres de misericòrdia, el judici que els espera és realment esperançador. Sobretot perquè qui troben en els germans és Jesús! Com dèiem en el comentari de la paràbola del jull: estem en bones mans.

AGENDA

Actes i conferències

Ritu d'ingrés al catecumenat. Per a infants en edat catequètica. Dissabte 29 nov. (11-18 h), matí festiu-catequètic al Col·legi Sagrada Família (c/ Avinyó, 20); a les 17 h, celebració del ritu a la Catedral. Per a adults, diumenge 30 nov. (17 h) a la Catedral, presidit pel cardenal Lluís Martínez Sistach. Cal inscripció prèvia (t. 934 541 898 / 620 030 530).

Acte acadèmic a la Facultat de Filosofia-URL. Dimecres 26 nov. (12 h), amb motiu de la festivitat del beat Ramon Llull, patró de la Universitat. Presidirà l'acte Josep M. Garrell, rector de la URL, i hi participaran diversos professors. Lloc: Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Informació: t. 934 534 338, a/e: ggalduf@filosofia.url.edu / facultat@filosofia.url.edu

7a Setmana Bíblica «Déu és Amor». Del 24 al 28 nov. Dia 25 (19 h), presentació de «Bíblia y Pastoral», amb Núria Calduch i d'altres ponents, a Llib. Paulines (Rda. St. Pere, 19). Dia 29 (21.30 h), taula rodona «Comunicar Déu», amb José Gabriel Vera i altres ponents, a la pquia. de la Medalla Miraculosa (c/ Consell de Cent, 110). Info: t. 652 078 868 i quimil66@yahoo.es

Obra social Sta. Lluïsa de Marillac. La Companyia de les Filles de la Caritat de

St. Vicenç de Paül celebra el 35è aniversari de la seva obra (1979-2014), dissabte 29 nov. (10.30-13.30 h), al Centre Cívic Barceloneta (c/ Conreria, 1-9).

Novena de la Immaculada a la Basílica de la Concepció (c/ Llúria, 70). Dia 28 nov. (19 h); dia 1 des. (20.30 h); dia 2 (19 h); dia 3 (19 h); dia 4 (19 h); dia 5 (19 h); dia 7 (13 h). Hi participen Mons. Sebastià Taltavull, Mn. Ramon Corts i altres sacerdots.

Vetlla d'Advent. Dia 29 nov. (19 h), al Monestir de St. Pere de les Puel·les (c/ Anglí, 55), t. 932 038 915.

50è aniversari del Carisma Adsis (1964-2014). Dia 23 nov. (17 h), al Col·legi Salesià St. Joan Bosco d'Horta (pg. Vall d'Hebron, 258).

Temes d'actualitat a la Concepció. Diumenge 23 nov. (19.45 h), «Totes les preguntes sobre l'ebola i alguna acció». Amb la intervenció d'un expert. Basílica de la Concepció (c/ Llúria, 70), després del cant de vespres.

Tallers d'Oració i Vida (P. Larrañaga). Aprendre a pregar per aprendre a viure. Dia 26 nov. (19 h), a la parròquia Santa Maria de Sants (pl. Bonet i Muixí, 5). Per a més informació: t. 630 556 577.

Missa en sufragi per Mn. Joan Rovira, que fou rector de la parròquia de Sant Ramon de Penyafort. Dilluns 24

novembre (20 h), a la mateixa parròquia (Rbla. Catalunya, 115).

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados, 6). Diumenge 23 nov. (18 h), concert solidari a favor de la «Fundación Manos Providentes», de Cali. Informació: t. 617 572 889.

Campanya de les persones sense llar. El dia 30 de novembre se celebra el dia de les persones sense llar. Per aquest motiu, amb el lema «Per un habitatge digne i

adequat. Cap persona sense llar», Càritas Diocesana celebrarà el 27 de novembre una *flasmob* a la pl. de Sant Jaume a les 11.30 h. Més informació: t. 933 446 900, a/e: www.caritasbcn.org

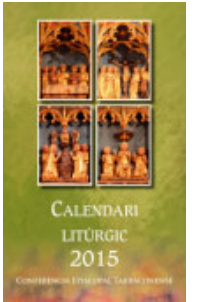
Cursos

«Influència religiosa en la història de l'arquitectura catalana (s. XVIII-XX)». Segona sessió del curs organitzat per la Delegació diocesana d'Ensenyament, a càrrec d'Alexis Serrano. Dia 27 nov. (18-20.30 h) a Balmesiana

(c/ Duran i Bas, 9). Informació: t. 932 701 015, a/e: www.ensenyament-bcn.org

Publicacions

Calendari litúrgic 2015 del CPL. Llibre de 146 pàgines preparat pel CPL i la Comissió Interdiocesana de Litúrgia, per encàrrec dels bisbes catalans. També s'ha publicat un petit opuscle de 28 pàgines, preparat per Josep Urdeix, que inclou les lectures bíbliques de cada dia de l'any litúrgic.

Exercicis i recessos

Recés amb la Fraternitat Sta. Maria de la Resurrecció. Dies 29 i 30 nov., per a dones que han estat viudes encara joves. A l'hostatgeria de les monges benedictines (c/ Dolors Monserdà, 32). Info: t. 933 397 151 i 935 879 745.

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

Francisco de Asís, hombre de diálogo

Francisco de Asís era decididamente un hombre sin fronteras, de diálogo y de encuentro con los diferentes, que ha marcado la historia de la humanidad. Durante los diez años más intensos de predicación y de expansión de la fraternidad creada por él —entre 1210 y 1220—, con este espíritu de encuentro y de diálogo, emprendió tres veces el viaje hacia tierra de sarracenos, aunque sólo lo consiguió al tercer intento.

En el segundo intento, entre los años 1213 y 1214, la tradición dice que pasó por Cataluña. El santo emprendió el camino a pie hacia Marruecos, donde quería predicar a

Cristo y tenía la esperanza de morir, en todo caso, como mártir del Señor. Multitud de leyendas y capillas se refieren a su paso por nuestras tierras. Se dice que pasó por varios lugares y por la misma ciudad de Barcelona. Según esta tradición, al caer enfermo se hospedó en el Hospital de San Nicolás de Barcelona.

Finalmente, en 1219, Francisco consiguió su objetivo: llegar hasta Siria y de allí a Egipto, donde encontró los campamentos de los cruzados, que asediaban Damietta. Francisco se presentó allí, pero con la única pretensión de poder hablar de tú a tú con el sultán Malik al-Kamil.

El sultán era un hombre culto que lo escuchó con atención y simpatía e incluso le concedió la posibilidad de quedarse algún tiempo entre ellos. El sultán quedó impresionado por Francisco, pero también Francisco —nos dicen los historiadores— quedó impresionado por el mundo musulmán y en sus escritos se notan influencias islámicas.

Ciertamente, este hecho altamente simbólico no tuvo repercusiones políticas y militares inmediatas, pero es un signo claramente evangélico en medio de las cruzadas y también en nuestro tiempo, tan diferente del de Francisco, pero en el que hay enfrentamientos entre el islamismo radical y los países de cultura cristiana. El ejemplo de Francisco puede ser inspirador de un verdadero diálogo y de una convivencia interreligiosa inspirada en el Evangelio y en el respeto a los derechos humanos.

El franciscanismo está muy vivo en Cataluña y está especialmente presente, por ejemplo, en la obra de Gaudí y en los escritos de Joa-

quim Ruyra. Con motivo de los 800 años del paso del *Poverello* por Cataluña, la familia franciscana ha organizado este año varios actos, sobre todo el pasado 4 de octubre, fiesta del santo.

Se cree que, en esa peregrinación, san Francisco llegó incluso a Santiago de Compostela para venerar al apóstol. Por eso este año, con motivo de este octavo centenario, se ha constatado un aumento de las peregrinaciones a la tumba del apóstol. Benedicto XVI, el 6 de noviembre de 2010, en su homilía en la plaza compostelana del Obradoiro, dijo: «Quien peregrina a Santiago, en el fondo lo hace para encontrarse sobre todo con Dios, que, reflejado en la majestad de Cristo, lo acoge y bendice al llegar al Pórtico de la Gloria». El santo de Asís buscó dar una respuesta a los problemas de su tiempo desde la fe y la experiencia de Dios. Y eso es lo que hace de él un ejemplo también para nuestro tiempo.

